

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr 1515 van 31 augustus 2007
in de zaak X/ IIde kamer**

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van Meester X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, van Albanese nationaliteit, op 8 mei 2007 hebben ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak:

De verzoekende partijen merken in hun verzoekschrift op dat de feiten aan de basis van hun asielaanvraag door de Commissaris-generaal niet worden betwist. Navolgend relaas wordt door hen voorgehouden:

"Verzoekers zijn allebei afkomstig uit het dorp Kojel (gemeente Tropoje), in het noorden van Albanië en bezitten de Albanese nationaliteit.

Op 14.04.1997 (verzoekers waren toen 13 en 10 jaar oud) werden X X, zonen van ooms van hun vader, onder vuur genomen. X overleed ter plekke terwijl X gewond raakte. Alhoewel beiden politieagenten in dienst waren ten tijde van de schietpartij, werden de daders nooit gevonden.

Vanaf 1997 vond tussen de familie van verzoeker en de familie X een bloedige vendetta plaats die officieel aan 16 personen het leven kostte, maar officieus 150 slachtoffers maakte.

Op 02.11.2002 bevonden verzoekers en hun familieleden zich rond hun woning om herstellingswerken uit te voeren, toen vanop 200 m afstand met een automatisch wapen in hun richting werd gevraagd. Niemand raakte bij de schietpartij gewond. De politie kwam ter plaatse en voerde een sporenonderzoek uit, maar vond de verantwoordelijken van de aanslag niet.

Op 10.06.2004 gingen enkele familieleden naar een begrafenisplechtigheid in Kovac. Onderweg werden ze echter onder vuur genomen. De oom van de vader van verzoekers, X, overleed ter plaatse, terwijl de dochter van een andere oom van hun vader, X, later in het ziekenhuis aan haar verwondingen overleed. Een ander familielid herkende de schutter als X, lid van de beruchte Haklaj-clan, die banden heeft met de Socialistische Partij (SP). De politie werd gecontacteerd, voerde een sporenonderzoek uit en volgde met speurhonden het spoor van de dader, tevergeefs. Via Interpol werd X echter in maart 2007 in Zweden gearresteerd.

Uit de aanslag van X leidde de familie van verzoekers af dat de familie X ook achter de andere moorden en aanslagen moest zitten. Sedertdien voelden verzoekers en andere familieleden zich niet meer veilig en bleven ze zo vaak mogelijk binnenshuis om verdere aanslagen te vermijden. Verzoekers verlieten Albanië in mei 2006 voor België, o.a. omwille van het feit dat hun grootvader er reeds sedert de jaren 50 verblijft.

Verzoekers kwamen in België op 25.05.2006 aan en vroegen er op 31.05.2006 asiel aan.

Twee familieleden werden intussen in Frankrijk en Zweden als vluchteling erkend.

In augustus 2006 vernamen verzoekers dat hun vader van het dak van de woning was gevallen en naar het ziekenhuis overgebracht. Daar werd een zus van X aan de ingangdeur gezien. Daarop belde iemand de politie, die de vader van verzoekers naar huis escorteerde."

2. Over de grond van de zaak:

2. 1. Over de hoedanigheid van vluchteling:

Verzoekers roepen de schending in van de artikelen 48/3, 48/5 en 60 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekers stellen in hun verzoekschrift dat de bestreden beslissing tot weigering van de status van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van hun beiden op dezelfde navolgende wijze wordt gemotiveerd:

"Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië heeft verlaten en/of er niet kan terugkeren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Albanië te hebben verlaten omdat uw familie in bloedwraak ligt met de familie X en in het bijzonder met X, de enige nog in leven zijnde zoon. U kan niet leven met de voortdurende onzekerheid en u acht het mogelijk dat de politie u geen afdoende bescherming kan of wil geven omdat vele agenten die nu bij de politie werkzaam zijn er ook reeds werkzaam waren toen de socialisten aan de macht waren (gehoor CGVS TG p. 11). U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u geen beroep kan doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw familie wel degelijk steeds probleemloos beroep op de hulp en/of bescherming van de politie kon doen. U stelde zelf dat de politie na elke oproep van uw familie ter plaatse

kwam, een sporenonderzoek uitvoerde, en zelfs met speurhonden de omgeving uitkamde (gehoor CGVS TG p. 4, 8). Uit het feit dat X ten tijde van uw vertrek uit Albanië nog niet was gearresteerd, kan geenszins zonder meer de onwil van de Albanese autoriteiten worden afgeleid. Reeds in 2004 werd X in beschuldiging gesteld wegens de moord op X en X. Omdat hij voortvluchtig was, werd hij nationaal en internationaal geseind. Ook de zus van X, werd in staat van beschuldiging gesteld wegens twee andere moorden. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd gevoegd, dat de Albanese overheid streng optreedt tegen gevallen van bloedwraak en hiervoor zelfs speciale politie-eenheden en rechtbanken heeft opgericht. Zo werd op 1 januari 2004 een Serious Crime Court opgericht. Dit is een parallel systeem naast het bestaande rechtsysteem. In 2006 werden verschillende daders van bloedvetes berecht door deze rechtbank. De strafwet werd aangepast en er werd een straf van niet minder dan 25 jaar gezet op moord met voorbedachte rade in het kader van een bloedwraak, terwijl op een gewone moord met voorbedachte rade een straf tussen de 15 en 25 jaar gevangenisstraf is voorzien. Op 7 januari 2004 werden 12 procureurs aangesteld die zich specifiek bezighouden met georganiseerde misdaad, mensenhandel, drugs en bloedwraak. In mei 2005 keurde het parlement een wet goed die voorziet in de oprichting van een coördinatieraad die een nationale strategie moet uitstippelen in de strijd tegen bloedwraak. Verder treedt de Albanese overheid ook in het bijzonder op in de vete tussen uw familie en de familie Xj. In september 2006 wordt melding gemaakt van de heropening door het parket van Tropojë van 150 dossiers. Deze dossiers hebben allen betrekking op misdaden die zich sedert 1997 in Tropojë in de bloedvete tussen de families X en X hebben afgespeeld. Het parket stelt dat de onopgeloste zaken kunnen heropend worden dankzij nieuw bewijs. Bovendien werd op 12 maart 2007 X in Zweden gearresteerd. De arrestatie was het resultaat van de samenwerking tussen Interpol Tirana en Interpol Stockholm. X werd gezocht wegens de moord op X en X en de moordpoging op X, X, XX, X en X op 10 juni 2004. X werd eveneens gezocht voor de moord op X in februari 1998. Gelet op bovenstaande bevindingen, dient vastgesteld te worden dat uw vermoeden dat u geen afdoende bescherming van uw autoriteiten kan krijgen (gehoor CGVS TG p. 11), niet de minste weerslag vindt in de objectieve realiteit. Meer nog, dit vermoeden wordt manifest tegengesproken door bovengenoemde objectieve informatie, waaruit blijkt dat de Albanese autoriteiten een bijzondere dacht aan de dag leggen voor de bloedwraak tussen uw familie en de familie X. Derhalve kan niet worden aangenomen dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit wordt immers niet in twijfel getrokken, evenmin worden de erkenningen van de zoon en dochter van ooms van uw vader in Zweden en Frankrijk betwist. Met deze erkenningen kan echter geen rekening worden gehouden gezien bovenstaande bevindingen over de arrestatie van X in maart 2007 en de heropening van 150 dossiers inzake de bloedwraak tussen uw familie en de familie X. Ook de door uw broer neergelegde documenten kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigingen, daar geen van de door u en uw broer aangehaalde feiten wordt betwist. Ook uw band met de familie X in ruime zin staat niet ter discussie."

Uit het administratief dossier blijkt dat de problematiek van verzoekers een vendetta betreft die vermoedelijk initieel werd ingegeven door de verschillende politieke families, de Democratische Partij en de Socialistische Partij, waartoe de clans X en X respectievelijk behoorden.

Artikel 1, A(2), van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève is tot stand gekomen (hierna: de Conventie van Genève), waarnaar

artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet verwijst en artikel 48/5 van dezelfde wet stellen dat het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op zich niet volstaat tot de erkenning van de status van vluchteling doch eveneens de voorwaarde dient vervuld te zijn dat het land van herkomst niet de nodige bescherming kan bieden. Voormeld artikel 48/5, § 2, tweede lid bepaalt dat de bescherming in het algemeen geboden wordt wanneer in casu de staat redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging treft onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de door de Commissaris-generaal bijgevoegde informatie in het administratief dossier blijkt dat in september 2006 het parket 150 dossiers heropende in onderhavige vendetta en dat in maart 2007 X in Zweden werd gearresteerd ingevolge de samenwerking tussen Interpol Tirana en Interpol Stockholm. X was door de rechtbank van het gerechtelijk arrondissement Tropojë bij beslissing van 17 mei 2005 schuldig bevonden aan de moorden op X en X gepleegd op 10 juni 2004 en aan de moordpoging op meerdere leden van deze familie. Daarenboven blijkt uit het door verzoekers voorgehouden feitenrelaas dat bij een aanslag door de Haklaj-clan telkenmale een officieel onderzoek werd gestart door de Albanese autoriteiten en dat verzoekers vader in augustus 2006 toen hij zich in het ziekenhuis bedreigd voelde onder politie-escorte naar huis werd gebracht. De Raad oordeelt dat een dergelijk lokaal politioneel en gerechtelijk optreden vanwege de Albanese autoriteiten, gekoppeld aan een internationale samenwerking, in redelijkheid beantwoordt aan voormelde definitie van de te bieden bescherming zoals voorzien bij artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers verwijzen naar twee rapporten van de *“Immigration and Refugee Board of Canada”* die, niet voorzien van een vertaling en in het Engels gesteld, als bijlage bij het verzoekschrift worden gevoegd. Verzoekers beweren dat beide rapporten tot het besluit komen dat in onderhavige situaties de Albanese autoriteiten geen reële bescherming kunnen bieden. De Raad merkt evenwel op dat deze rapporten dateren van september 2006 en derhalve refereren naar een periode die voorafgaat aan de heropening van de 150 dossiers en de arrestatie van Hamdi Haklaj in maart 2007. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat Hamdi Haklaj reeds in mei 2005 schuldig werd bevonden aan moord. Voorliggende rapporten zijn bijgevolg niet dienend.

Verzoekers verwijzen eveneens naar het jaarverslag van het US Department of State van maart 2007 met refertejaar 2006 en naar een artikel in Le Vif van 27 april 2007 waarin wordt gesteld dat in Albanië nog steeds honderden families het huis niet uitdurven wegens de vrees slachtoffer te worden van een vendetta en honderden kinderen om deze reden niet naar school durven gaan.

De Raad is zich bewust van het feit dat tal van Albanezen nog steeds de gevolgen van een in de traditie geëbde vendetta vrezen, doch het bestaan van deze individuele vrees doet geen afbreuk aan de hoger vermelde vaststelling dat het optreden van de Albanese autoriteiten beantwoordt aan de definitie van de te bieden bescherming bedoeld bij artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers roepen de schending in van artikel 60 van de Vreemdelingenwet.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever was dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Derhalve kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en

rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/0001, p. 116-117).

Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (R.v.St., nr. 163.900, 20 oktober 2006; R.v.St, nr.166.392, 8 januari 2007).

Verzoekers tonen nergens aan op welke wijze de bestreden beslissing deze wetsbepaling zou hebben geschonden.

In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, vastgesteld worden.

2. 2. Over de subsidiaire beschermingsstatus:

In ondergeschikte orde vragen verzoekers hen minstens de subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen.

Uit de vage bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoekers vrezen bij een terugkeer naar Albanië het risico te zullen lopen op vernederende en onmenselijke behandelingen of zelfs te worden gedood waarbij zij zich beroepen op de artikelen 2 en 3 van het E.V.R.M..

De Raad wijst erop dat hij te dezen in het kader van zijn bevoegdheid, bepaald in artikel 39/2, §1, van de Vreemdelingenwet, geen uitspraak doet over een terugleidingsmaatregel en aldus niet vermag de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden rechtstreeks te toetsen (zie R.v.St., nr. 173.134, 3 juli 2007). Met toepassing van artikel 48/4, 1, van de voormelde wet onderzoekt hij wel of er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, bij een terugkeer naar het land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, voorhanden is.

De Raad stelt vast dat eveneens artikel 48/4 bepaalt dat bij het vaststellen van een reëel risico op het lopen van ernstige schade bij terugkeer ook aan de voorwaarde van het zich niet kunnen stellen onder de bescherming van zijn land van herkomst moet worden voldaan. Ook in artikel 48/5 wordt in de definitie van de te bieden bescherming naar het artikel 48/4 verwezen. Derhalve verwijst de Raad naar het reeds hoger vermelde betoog onder punt 2. 1. en oordeelt dat verzoekers ook betreffende het risico voor ernstige schade zich kunnen beroepen op de politionele en gerechtelijke bescherming van hun autoriteiten.

In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van de verzoekende partijen geen subsidiaire bescherming worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan verzoekers geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan verzoekers geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 augustus 2007 door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. kamervoorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS.

J. BIEBAUT.